

[Niels Frederiksen.]

at klare, om dette var Tilfældet. Jeg har vist Ret, naar jeg siger, at Resultatet af Debatten er, at Oppositionspartierne *ikke* har fremført noget, der viser, at man i andre politiske Lejre kan vise Veje, der er mere farbare og mere virkningsfulde end dem, der er anvist af Flertallet.

Det ærede Medlem Hr. Krag ironiserede i sin sidste lange Tale over, at jeg havde sagt, at den nuværende Regering maatte have bedre Betingelser for at paavirke de stivnede Organisationsformer, vort Erhvervsliv er ude for, og — citerende hans egne Udtalelser — at det skulde vel ikke være uden Værdi, om man gjorde sin Indflydelse gældende for at afværge en Arbejdskamp. Jeg vil i denne Forbindelse rette den Henstilling til den ærede Ordfører for Venstre — der sikkert har stærk Tilknytning til Kredse, der har lige saa stor Indflydelse paa, om vi faar en Arbejdskamp eller ikke, og til Kredse, hvis Krav til Produktionen sikkert har lige saa stor Indflydelse paa vore Erhvervs Konkurrenceedygtighed, som Arbejdslønningerne har —, at han i *sin* Vælgerkreds og *sin* Bekendtskabskreds gør sin Indflydelse gældende i Retning af at undgaa en Arbejdskonflikt. Det er jo erkendt af det ærede Medlem, at lovgivningsmæssigt staar vi i Øjeblikket uden Magt, det bliver ved Henstillinger og personlig Paavirkning, vi skal undgaa den Arbejdskamp, som vil blive en Ulykke i en Tid som den, vi gennemlever.

Der er jo mange, mange Produktionsfaktorer, der spiller ind i Spørgsmaalet om vore Erhvervs Konkurrenceedygtighed, der er mange Tariffer og Lønninger, mange stivnede Aftaler, som lægger Baand paa Erhvervslivet og svækker Produktionens Konkurrenceedygtighed. Der er jo nu forelagt et Lovforslag, der tilstræber at værne Erhvervslivet mod stivnede og urimelige Aftaler, der virker skadelige paa vor Konkurrenceedygtighed. Jeg henstiller derfor til Overvejelse, hvilken Indflydelse paa Produktionen de Krav har, der stilles fra Kapitalmagten, fra Driftslederne, fra alle dem, der medvirker i Produktionen, hvad enten det er direkte eller indirekte ved at tage Udbytte af den uden at præstere andet end Kapitalanbringelse. Hvis man gaar hele dette Forhold igennem — hvad vi jo ofte har haft Lejlighed til —, vil det vise sig, at der er mange, mange Produktionsgrene, hvor Forholdet er det, at Arbejdslønningernes Fald eller Stigen betyder overordentlig lidt for Værneres Konkurrenceedygtighed overfor Omverdenen.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg havde anerkendt, at i visse Kredse af Landbruget vilde en Skattelettelse have Betydning, og at navnlig en Omlægning og Lempelse af Ejendomsbeskatningen og Nedbringelse af Arbejdslønningerne vilde have Betydning. Jeg sagde derom i min Tale, at de, der i det danske Landbrug særlig havde Interesse af saadanne Foranstaltninger, er den Kreds af Landbrugere, der sidder med ret store Bedrifter, ret store Driftsomkostninger, ret store Ejendomsskatter i Forhold til Omsætningen, men ellers sidder ordentligt i det, fordi de har siddet med deres Ejendomme fra før Krigen og derfor har haft Opgangsaarenes gunstige Forhold, og at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan hjælpe disse Mennesker til øjeblikkelig Balance i en Nedgangsperiode. Men hele den Række af Landbrugere, der er nødstedte paa Grund af de Pengeforhold, vi har haft, de Prisforhold, der hersker, de Prioritetsrenter, de har forpligtet sig til, dem kan Foranstaltninger af den Art ikke hjælpe, de gaar dem forbi og er ganske betydningsløse overfor disse Landbrugeres øjeblikkelige og fremtidige Økonomi. Disse Hjælpeforanstaltninger kommer derfor til at gælde den Del af Landbruget, der har mindst Krav paa Bevaagenhed fra Rigsdagens og Lovgivningsmagtens Side.

Det, jeg har tilstræbt ved mit Indlæg i denne Debat, var at give Befolkningen Indtryk af, hvordan de politiske Magtforhold ligger, og hvordan Villien og Evnen til at gribe ind i den øjeblikkelige Situation er. Jeg maa sige, at det, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte som sin Opfattelse med Hensyn til Hjælp i Øjeblikket, var i mange, mange Retninger præget af den Grundanskuelse, som fandt Udtryk i Venstres Indsats, da dette Parti havde Regeringen i sin Tid. Det mest karakteristiske af Argumentationen fra den Side er det, at det gælder om at lette Skatten for Penge-mændene i Landet, for det vil være en Støtte for Erhvervslivet derigennem, at de, der skal laane Penge, vil kunne faa dem i rigere Maal og til billigere Rente, naar der spares Penge op paa Grund af Skattelettelsen.

Endvidere siger man, at man vil hjælpe Landbruget som Helhed ved at lette Skattebyrden og navnlig ved at give Nedsættelse i Ejendomsbeskatningen, men dette vil jo i det store og hele kun hjælpe paa de Steder, hvor det mindst tiltrænges.

Efter at jeg har hørt det ærede Medlem